

Mies huutaa kuin kapteeni Järvi

Polkupyörä on uudenmaanjääkärille edelleenkin tuttu ajopeli.

Kapteeni Tapio Järven kantava ääni on jäänyt monen varusmiessukupolven mieleen. Pitkän linjan kranaatinheitinkouluttajasta liikkuu paljon värikkäitä tarinoita henkilökunnan ja reserviläisten keskuudessa. Erityisesti Järven legendaarinen äänenkäyttö on lunastanut hänelle paikan varuskuntalegendojen kohteena.

- Ääneni on kyllä kantava. Sotilaalla pitää olla selkeä ääni ja ulosanti. Kun hän jotakin puhuu niin alaiset kuulevat. Ääni ei saa olla mikään piipitys. Minä pystyn puhumaan niin, että kaikki kuulevat. En ole ikinä tarvinnut megafonia, Järvi painottaa.

Varuskuntahuhun mukaan Järvi ja hänen äänensä on mainittu myös kaunokirjallisuudes-

sa. Tarina kertoo, että eräässä lehdessä oli maininta kuolevasta henkilöstä, joka huusi kuin Santahaminan väepeli Järvi.

Järvi jäi eläkkeelle vuoden 2000 lopussa. Hän työskenteli 26 vuotta Santahaminassa, ensin Uudenmaan Jääkäripataljoonassa ja viimeiset neljä vuotta Kaartin Jääkärirykmentissä. Pääosan urastaan hän oli kranaatinheitinkomppaniassa.

- Olen jäänyt kaipaamaan tätä hommaa. Eläkkeelle jäädessäni olin virkaurani huipulla. Minulla oli mahdollisuus vaikuttaa moneen asiaan. Sain tehdä sellaisia töitä, joita en koskaan ollut kuvitellutkaan tekeväni.

Järvi liittyi Kaartin Jääkärirykmentin kiltaan eläkkeelle päästyään.

- Kilta toimii minulle erittäin

hyvänä yhteydenpitokanavana rykmentiin. Kaartin Jääkäri-lehden kautta saan tietoa siitä, mitä rykmentissä tapahtuu. Seuraan erityisesti henkilöstöuutisia.

Poltetta metsästyksestä ja golfista

Metsästyks on Järvelle tärkeä harrastus. Virassa ollessaan hän matkusti metsästykskauden aikana lähes joka viikko kotiinsa Halikkoon, jotta pääsi metsästäytämään.

- Kun metsästyks kausi alkaa, on minulla rinnassa polte. Olen metsästänyt 16-vuotiaasta lähtien enkä osaa sitä enää lopettaa. Se menee kaikkien muiden asioiden edelle. Ja kun metsästykskausi päättyy, alkaa golfkausi.

Järvi aloitti golfin peluun jo palvelusaikanaan. Vaikka Santahaminassa ei voikaan golfia harrastaa, kävi Järvi ajoittain lyömässä hiekkalöyntejä Saharassa. Aikaisemmin pelaaminen rajoittui viikonloppuihin, mutta nyt eläkkeellä hän saattaa pelata joka päivä.

Tasoituksestaan Järvi ei suostu puhumaan.

- Golf on minulle sosiaalinen liikuntatapahtuma. En mene kentälle hampaat irvesä ja mieti tasoitustani. Minusta se on väärä lähtökohta pelaamiselle.

Järvi on työskennellyt reserviläisten kanssa pitkään. Häntä arvostetaan kouluttajana erityisesti krh-koulutuksen saaneiden reserviläisten parissa. Eräänlaisena kunnianosoituksena MPK:n Helsingin piirin vuosittain järjestämän heitintä ja tykkimieskilpailun nimi muutettiin tänä vuonna Kapteeni Järvi -kilpailuksi.

Varuskuntalegendoja

Järvi tietää, että hänestä kerrotaan huijia tarinoita. Jutuissa

ei aina ole edes siteeksi totuutta mukana. Eräs tällainen tarina on se, että Järven sotilasarvo olisi alennettu jonkun hänen tekemänsä hurjan tempun seurauksena.

Osa tarinoista on kuitenkin totta. Yksi tällainen liittyy baretteihin. Järvi ei pidä bareteista eikä ole ikinä sellaista suosunut päähänsä laittamaan.

- Baretti ei sovi kaikkien päähän. Minulle istuu parhaiten vanha kauha. Vanha maastolakkki oli hyvä. Otit vaan lipasta kiinni ja täräytit päähän ja se oli siinä. Muut olivat aina peilin edessä barettia vääntämässä.

Järven entinen työkaveri kapteeni Anssi Yrjölä teki hänelle läksiäislahjaksi muotokuvan, jossa Järven päähän oli istutettu jalkaväen baretti. Järvi haluaa korostaa, että kuvasta huolimatta kyseinen päähine ei hänen päätään ole koskaan koskettanut.

Varuskuntalegendoihin Järvi on törmännyt hyvin yllättävissäkin paikoissa.

- Olin kerran Salossa golfklubilla. Viereisessä pöydässä istui miehiä. Yksi kertoi huijista kokemuksistaan varusmiesajoilta Niinisalon leiriltä. Leirillä oli kuulemma ollut joku sotilasmestari Järvi Helsingistä. Miehet olivat hölmöilleet jossakin asiassa ja tämä Järvi oli laittanut miehet juoksemaan kaasunaamarit päässä mäkeä ylös ja alas lukemattomia kertoja ja kertoja oli ollut lähes tajuton. Muut kuuntelivat ihmeissään ja päivittelivät miehen kauheaa kokemusta.

Järvi kuunteli huvittuneena vieressä. Tuttu mies ei lainkaan osannut yhdistää tarinan Järveä ja viereisessä pöydässä istuvaa eläkeläistä toisiinsa. Myöhemmin Järvi kyllä ilahdutti tarinan kertojaa kertomalla olevansa se samainen Niinisalon painajainen, sotilasmestari Järvi. ■